

A close-up photograph of a table setting. In the foreground, several white ceramic mugs are arranged, some partially obscured by a large pile of bright yellow, crumpled paper shreds. In the background, a white ceramic pitcher is visible, and the scene is lit with warm, ambient light, possibly from a lamp or candles, creating a cozy atmosphere.

KÄK
1/2016

Sisältö

1	Kansi
2	Sisältö
3	Piäkirjoitus
4	Kuraattorin löpinät
5	Hallitusesittelyt
8	Uutiset
10	Sennut 2015 kuvina
12	Radbar – ja ihmisiä sen takana
14	Krambambuli-ilta
15	Mauno muistelee – 1. osa
18	Kysy Kraldolta
19	SKO-tuotteet
20	Tulevat tapahtumat ja kerhot

Kannen kuva: Antti Halonen

KÄK

Turun Yliopiston Savo-Karjalaisen Osakunnan jäsenlehti

Perustettu 1930

ISSN 0786-0315

Numero 1/2016

1. painos huhtikuu 2016

Painopaikka: X-Copy

Painosmäärä: 80 kpl

Toimitus

Päätoimittaja: Mari Agge

Toimittajat: Tomi Metsälä, Pekka Rantala, Saana Kallio, Kristian Dorra, Antti Halonen, Varpu Mikkonen

Kuvat: Tomi Metsälä, Saana Kallio, Kristian Dorra, Antti Halonen

Taitto: Antti Tanhuanpää

Julkaisija

Turun Yliopiston Savo-Karjalainen Osakunta ry.

Rehtorinpellonkatu 4–6 B

20500 Turku

Puh: 044-5875831

Email: sko@utu.fi

Web: <http://sko.utu.fi>

Piäkirjoitus

Kevät tulla jollottaa jälleen, ja on aika vuoden ensimmäisen KÄKin. Tässä numerossa on siirrytty värikkään juhluvuoden jälkeen ”normaaliin” mustavalkoiseen arkeen, vaikkakin vain paperiversiona. Nimittäin netti-KÄKissähän osakuntalaisten elämä näyttäytyy kaikessa kylläisyydessään, ja vaikka lehtemme ulkoasu voi vaihdella, on elämä juttujen takana joka tapauksessa taas ehtaa ja varmaa SKOta. Ja sitä pyrimme välittämään Sinullekin, rakas lukijamme.

Tässä numerossa katsastellaan jälleen touhua laajalti, ja suuria muutoksiakin on tapahtunut. Muun muassa viime numeron jälkeen Uusiksen viime henkäykset on nähty, mutta uutuutena Radbar on avannut ovensa janoisille osakuntalaisille. Ja tietenkin tästä erikoisesta panimo- ja osakuntatoiminnan ristisiitoksesta löytyy laaja reportaasi lehtemme sivuilta. Lisäksi sukellamme SKOn monien eri tapahtumien pariin, ja sivuiltamme löytyy myös tarinaa eräästä osakuntamme legendaarisesta seniorijäsenestä. Uutuudenkarhea hallituskin esittäytyy jälleen ja on avannut sielunsa toimituksellemme.

Näissä kevään ja kesän odotuksen tunnelmissa hyviä ja elähdyttäviä lukuelämyksiä toivottaa KÄKin toimitus!

Piätoimittajanne,
Mari Agge

Kuraattorin löpinät

Toinen kausi I kuraattorina on pyörähtänyt käyntiin. Omaan elämään on sattunut päälle suunnilleen kaikki muutokset, jotka vain voivat. Työpaikka on vaihtunut alkuvuotena, edustajistokausi on iskenyt päälle ja kiire on melkoinen. Siinä samalla pitäisi vielä toimia kuraattorina itselle rakkaalle osakunnalle ja välillä tuntuu, ettei tunnit tunnu riittävän. Onneksi tänäkin vuonna osakunta on täynnä aktiivisia osakuntalaisia ja hallituslaisia, joiden kanssa yhteisvoimin pidetään osakunnan rattaat pyörimässä myös silloin, kun yksittäisellä hallituslaisella ei välttämättä ole aikaa omistautua täydellä panoksellaan osakunnan asioiden pyörittämiseen. Jo nyt tästä yhteishengestä voin päätellä, että vuodesta tulee onnistunut ja voimme tänäkin vuonna tarjota osakuntalaisille uusia ja ainutkertaisia elämyksiä.

Viimevuoden loppu oli valitettavan kaihoisa. Osakunnalle rakas tila Uusi-S on poistunut, jopa ihan fyysisesti, maailmankartalta. Tilaan jäi paljon rakkaita muistoja, osakuntalaisten kädenjälkeä, verta, hikeä ja kyyneleitä. Tilan viimeisiä bileitä ei voi kuvailla kuin eppisiksi. Vieraiden kirjoituksia bongasin itse ainakin Oulusta saakka. Vuoden viimeiset hetket vietettiin muuttamisen parissa ja kiitos jokaiselle auttaneelle osakuntalaiselle siitä, että saimme kunnialla muuton suoritettua.

Osakunnan matka jatkui Uusikselta entiseen Hasse's publiin, joka kävi läpi kovan muodonmuutoksen muuntuessaan Radbariksi, josta SKOn ja SHOn yhdessä omistama S-Osakunnat ry omistaa kolmanneksen. Osakunnan talous vaikuttaa baarin menestyksen myötä tällä hetkellä vakaalta ja talouden suunta nousevalta. Toivonkin, että jokainen osakuntalainen joka vielä ei ole ravintolaan tutustunut, kävisi rohkeasti ”tsekkäämassa levelit”, kuten eräs osakuntalainen asian ilmaisisi. Odotan innolla kaikkea muutakin suunniteltua toimintaa, erityisesti Jaloviina-symposiumia (pitäkää kesäkuun alku varattuna, tästä tulee eppistä).

Pekka Rantala
I kuraattori

Hallitus esittäytyy

KÄKin toimitus on jälleen lähestynyt tuoretta hallitusta henkeillä tiedusteluilla, jotka ilahduttavasti tuovat esiin näiden virallisen jäyhien ja valkokauluksisten paperinpyörittäjien herkät ja inhimillisetkin puolet.

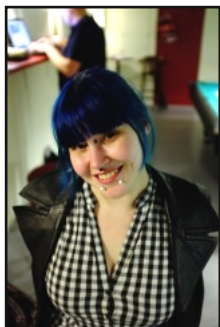
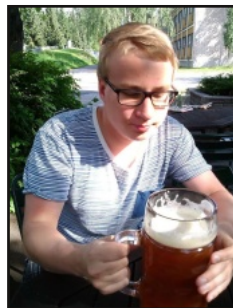
Tämänkertaiset kysymykset: **1.** Kuvaile hallitusvirkaasi. **2.** Mikä on ensimmäinen yhdistys, jossa olet ollut mukana? **3.** Jos perustaisit oman yhdistyksen, mikä sen nimi olisi? **4.** Jos olisit karkki, niin mikä ja miksi?

Pekka Rantala, I kuraattori

1. Armoton orjapiiskuri tai siis motivoija, joka valvoo, että osakunnan suunnittelemat tehtävät ja palvelut toteutetaan Parhaan Mahdollisen Kyvyn™ mukaisesti. **2.** Jos lukion oppilaskuntaa tai varusmiestoimikuntaa ei lasketa, ensimmäinen yhdistys oli ainejärjestöni Asteriski ry, jossa toimin opintovastaavana ja puheenjohtajana. **3.** Turun yliopiston Savo-Karjalaisen Osakunnan Jaloviinakerho ry. **4.** Olisin todennäköisesti jääsuklaakonvehti, todella nopeasti suussa sulava, instant gratification, suut makiaks.

Aapo Torkkeli, II kuraattori

1. Ykköskuraattorin tuuraaminen ja avustaminen tarvittaessa, toimihenkilöiden kouluttaminen. **2.** Partiolippukunnassa olin mukana joskus yläaste- ja lukioaikoina. **3.** Nimeämisapua mielikuvituksettomille ry. **4.** Pingvin Salt Pastiller. Ihan hyvää kerran vuodessa ruotsinlaivalla.

Vaula Vaajasaari, pääsihteeri

1. Intoilen pöykkyjen korrektista kieliasusta ja muotoilusta. En ole sihteerikkö enkä keitä kaffetta, mutta kaljat saatan tarjota. **2.** Tänä vuonna 10 täyttävä Humanitas; sielläkin pari kautta sihteerinä. Mutta lainkaan ei ollut niin kivaa kuin SKOssa. Hih. **3.** Varmaan joku Yhdistyneet Pilkunnussijat ry. Suomessa ei taida tarvita taistella mustien kissojen oikeuksista. **4.** Viuhpiiporeet on ehkä liian "äksön" mulle. Jos sitte hammasvälilankaminttu.

Tero Ahlgren, taloudenhoitaja

1. Osakunnan rahan ja muun omaisuuden virtojen hallinnointia sekä skolikoiden laskeskelua, excelöimistä ja kauniin kilisemisen kuuntelua. 2. Tänä vuonna viimeistä toimintavuottaan viettävä rakas ainejärjestöni NEFA-Turku ry. 3. Järjestöalan Asiantuntijakentän Liikunnallisesti Laiskojen Urheil- ja voimailuseura ry. 4. Punamusta hedelmä-salmiakkiakkonen. Kutakuinkin aina mustiin pukeutunut, aatteen punainen sosialistihumanisti.

Tomi "Tonto" Metsälä, emäntä

1. Järjestän isännän kanssa vuosijuhlat ja seniorijuhlat. Pidän huolta osakunnan ruoka-aine- ja myyjäistarpeista ja ruokapuolen järjestämisestä virallisiin tapahtumiin. 2. Ala-asteaikoina olin mukana heiluttamassa käsiä ja jalkoja Sankukai ry -karate-seurassa (ihan sittemmin Uusiksen, sittemmin edesmenneen Uusiksen naapurissa). Toimihenkilön roolissa olin ensimmäisen kerran SKOssa vaakunamestarina. 3. Tontoimisto ry 4. Hedelmäinen irtokarkki, joka on epämuodostunut suunnitellusta mallistaan ja pudonnut sulaneen suklaakarkin kylkeen johonkin rakoon eikä siksi sovi kaupassa enää mihinkään karkkilokeroon. Ihan hyvältä se kyllä maistuu, jos uskaltaa suuhun laittaa. Olen vähän tällainen erilainen nuori.

Kristan "Kraldo" Dorra, isäntä

1. Tehtäväni on huolehtia ihmisten ja osakunnan tilojen ja kiinteän omaisuuden kunnosta. 2. Ensimmäinen yhdistys oli Turun yliopiston Pohjalainen Osakunta, jossa toimin isäntänä. 3. Itsehän olen jo perustanut yhdistyksen nimeltään Turun Akateemiset Sukeltajat. 4. Ufokarkki, kova ulkokuori, sisältä hapan, mutta silti jotkut pitävät niistäkin?

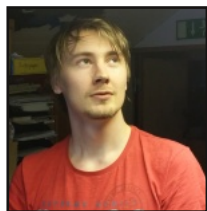
Henna-Riikka Lahtinen, tiedotussihteeri

1. Kai se on semmonen, joka on (tai jonka pitäis olla :D) perillä lähes kaikesta, mitä osakunnassa tapahtuu. Ainakin tärkeet päivämäärät ja tapahtumat tarttis tietää. 2. Oma ainejärjestöni, Sugri ry. 3. Henskun traktoriklubi. 4. Joku kirpeä hedelmä-karkki. Niissä on monta eri puolta, eikä ikinä voi olla ihan varma, mitä saa ja miltä karkki maistuu.

Saana Kallio, ulkoasiainsihtööri

1. Hoitaa suhteita muihin järjestöihin ja tahoihin. Toimivalta ulottuu myös ulkomaille, koska kv-vastaavuus on sulautettu tähän pestiin. Toimittaa tämänkin KÄKin Helsingin yliopiston vapaakappalekirjastoon ja lähettelee joulun alla joulukortteja. **2.** Muuan poliittinen nuorisoyhdistys. **3.** Hullujen kissanaisten kielioppiseura ry **4.** Salmiakki. Sellainen outo suomalainen.

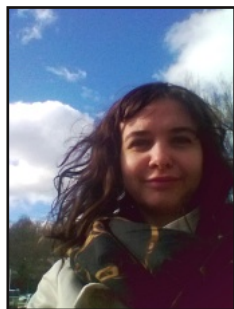

Santtu Hietamäki, sisäasiainsihtööri

1. Hoitelen jäseniä, järjestelen myös juhlia. **2.** SKO on ensirakkauteni. Koen kysymyksen loukkaavana. **3.** Sinisen valon vapautuksen, syvän kyyristyvän tietoisuuden ja autuuden opin kurkumapolku. **4.** Karkki on kapitalistien salajuoni. Olisin punainen omena.

Sanna Mäkelä, kulttuurisihtööri

1. Toimenkuvaan kuuluu osakunnan kulttuuri- ja liikunta-tapahtumista vastaaminen. **2.** Hallitusvirkana SKO (hallituksen ulkopuolella myös SHO) **3.** Joku Muu **4.** Hedelmäkarkki: helppo ja hyvä :)

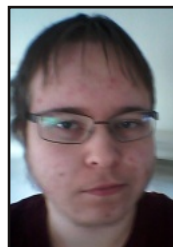

Linda Vahtera, 1. varajäsen, apusihtööri ja beaanivastaava

1. SKO:n hallituksen 1. varajäsenenä minulla on oikeus vaikuttaa hallituksen päätöksiin jo yhden varsinaisen hallituslaisen ollessa estynyt kokouksesta. Apusihteerinä tehtäviini kuuluu kirjoittaa kokouspöytäkirja pääsihteerin ollessa poissa. Beaanivastaavana tarkistan beaanipassit ennen civistymistilaisuuksia, joita on kaksi kertaa vuodessa; keväällä SKO:n vuosijuhlilla ja syksyllä pikkujouluissa. **2.** Forum Romanum **3.** Oispa osakunnat **4.** Nallekarkki, koska se on vaan niin suloinen!

Olli Aarnio, 2. varajäsen

1. Käytännössä tarpeellinen vain kun on Skokouksessa useampi kuin yksi hallituksen jäsen poissa, jota tuntuu tapahtuvan varsin usein, tiedä sitten miksi. **2.** Sanoisin SKO & Asteriski ry. **3.** "[insert a great-and-glorious-name-that-praises-the-glorious-motherland here] ry." **4.** Jättimäinen nallekarkki, koska miksi ei?

Uutiset

Uusi dokaani

Marraskuun seniorijuhlissa valittiin jo järjestyksessään 37. dokaani, ja tällä kertaa viitan puki ylleen Topi Savolainen. KÄK onnittelee!

Civistäytymiset

Osakuntien pikkujouluissa 4.12. beaaniutensa civis-promootiossa menettivät Henna-Riikka Lahtinen, Arttu Mussaari, Niklas Luomala ja Veli-Matti Karjalainen.

Vain yhden kirjaimen tähden

Alkuvuodesta 2016 nähtiin pieni, mutta silti merkittävä muutos osakuntatilassa, kun TVO muutti omaan sopeensa Logomon tietämille ja tilalle tuli vanha tuttu TPO.

Ei kahta ilman kolmatta – SKOn, SHOn ja TPOn beaani-illanvietto

Beaani-illanvietto 2.3.2016 kokosi Osakuntasaliin kolmen osakunnan beaanit viettämään iltaa rennoissa merkeissä. Tapahtumassa nautittiin hyvästä seurasta, vaihtelevasti tarjolla olleista Sohon panijoiden hanatuotteista ja erinomaisesta kinkkukiusauksesta.

Ohjelmassa oli iloisia sitsilauluja, seurustelua sekä myöhäisen illan biljarditurnaus. Juhlavana ohjelma-numerona nähtiin myös TPOn beaani-civistymis-seremonia, johon liittyi ainakin puukko ja tequilaa. Civiksen arvon sai kahdeksan TPOn beaania.

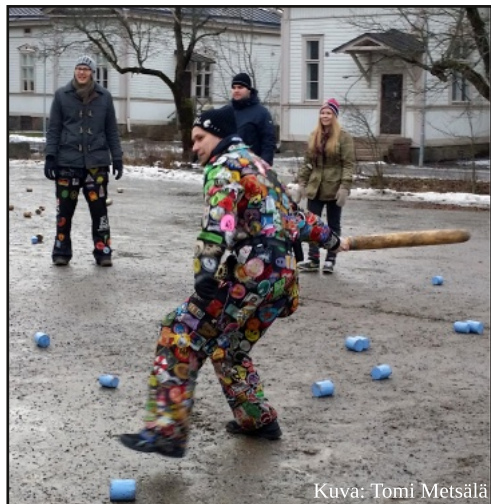
Kuva: Antti Halonen

Illallinen yhdelle monelle

Vuoden 2015 viimeinen päivä kokosi Osakuntasaliin lähes kolmekymmentä Miss Sophien ystävää ja hovimestari Jamesin kohtalotoveria illallistamaan screenin ääreen sherryä, kuohuviiniä, valkkaria ja portviiniä. Joillakin oli sentään alkupalaksi omat ruuatkin mukana.

Kahdeksantoista minuutin pituinen tapahtuma sekoitti ihmisten päät hyvin nopeasti. Vakuuttavimmasta suorituksesta vastasi sitsien ainoa Full James, Antti "J(ames)Antti" Kaunismäki, joka ajoitti toipumisensa niin, että ehti täysillä mukaan vielä illan uuden vuoden rientoihinkin. Tiikerin päitä ja lentäviä tarjottimia on osakunnalla tarjolla jälleen tämän vuoden viimeisenä päivänä, joten pysykääpä, osakuntalaiset, kaupungissa. Lukekaa aiheesta

lisää vaikka Wikipediasta hakusanalla "Illallinen yhdelle".

Kuva: Tomi Metsälä

Pari kyykkäriä

Tammikuun lopun SKO Open 2015–16 oli toisinto viime vuoden Lils Cupin finaalisarjasta, jossa toisistaan mittaa ottivat osakunnan kyykkäkenttien vakioiremmi ADS ja vanhojen teekareiden tuorein muodostelma Kolmeseiska. Tälläkin kertaa tiukasta finaali- taistosta selvisi voittajana Kolmeseiska. Lehtemme toimitusvaiheessa samat joukkueet olivat varmistaneet kaksi kärkisijaa myös kuluvan vuoden Kyykkäliigan runkosarjassa, joten syksyn KÄK saattaa jälleen uutisoida näiden kahden mittelöistä huhtikuun liigafinaaleissa. SKO Openin pronssi- sijalle heitteli SHO:n tulokasjoukkue SHOffeurit, joka Lils Cup -debyyttinsä jälkeen on poistanut kyykkiä niin Kyykkäliiga- kuin MM-kyykkä- kentiltäkin.

Lahjoita osakunnalle ja rakenna tulevaisuuden osakuntalaisuutta!

SKO on jälleen uuden aikakauden alussa etenkin toimitilojen suhteen, kun osakuntatalo Uusi-S on jo nyt maan tasalla asti. Yhdessä SHO:n kanssa näiden kahden osakunnan tilakysymyksiä on ratkottu S-Osakunnat ry:n kautta, ja kyseinen yhdistys jatkaa edelleen uusien tilojen katsomista. S-Osakunnat ry. ottaa nyt vastaan myös rahalahjoituksia, ja rohkaisemmekin kaikkia kiinnostuneita toimimaan osakunnan nykyisen ja edeltävän inspehtorin esimerkin mukaisesti ja lahjoittamaan osakuntien toiminnan tulevaisuuden rakentamiseen. Etukäteen jo suuret kiitokset kaikista lahjoituksista!

Toimitus: Agge, Ahlgren, Dorra, Metsälä, Mikkonen.

Uusi-S meni – Radbar tuli!

Lue lisää sivulta 12!

Kuva: Mari Agge

Jalopeura sai uudet käädyt

Sennut 2015 kuvina

Kuvat: Antti Halonen

Radbar – ja ihmisiä sen takana

Tammikuussa 2016 ovensa avannut, Uudenmaankatu 13:ssa sijaitseva Radbar on post-apokalyptisellä teemalla leikitelevän paikallisen Radbrew-panimon ja S-osakunnat ry:n omistama teemabaari. Radbar Turku keskittyy pienpanimoluihin sekä valikoituihin, laadukkaisiin tuotteisiin. (Lähde: Lehdistötiedote) No siis oikeastihan Radbar on se varmasti jo kaikille osakuntalaisille tuttu ravintola, jossa moni on varmaan ehtinytkin jo pistäytyä. Ja jos ei ole niin kaikki tutustumaan, mars!

Menen tekemään haastattelua heik- tisen päivän jälkeen ja toivoin, että Eikka olisi itse ollut paikalla, koska olin alun perinkin keskustellut haastattelusta hänen kanssaan, mutta hänen sijaan meitä tervehtii paikan ravintola- päällikkö. Seuralaiseni tilaa oluen, minä zero colan ja istumme tunnelmavalaistun pöydän ääreen. Pöytä on pyöreä, punainen ja siihen on maalattu peli- kortteja. Muistan ensimmäiseltä käyn- niltäni, että kyseinen pöytä on tuotu jostain osakuntien aiemmista tiloista, ehkäpä S-Osikselta. Kyseisen pöydän ääressä pidettiin S-osakunnat ry:n halli- tuksen ensimmäinen kokous vain tuntia ennen beta-testausiltaa, jolloin osakun- talaiset saivat tulla ensimmäistä kertaa tutustumaan ravintolan tiloihin ja testaamaan valikoimaa. Ravintolapääl- likkö Henri Meriluoto liittyy seuraamme haastateltavaksi, koska Eikka ei tällä kertaa ole saatavilla.

Puhumme aluksi baarista yleisesti ja käy ilmi, ettei Henri ole osakuntalainen, mistä hämmennyn hieman. Okei, kukas tämä mies sitten on? Henri on muuttanut Turkuun Vaasasta 2010 ja opiskellut kokiksi, joskin keittiön sijaan Henri tunki olonsa kotoisammaksi salin puolella. Suuri innostuminen käsityöoluista vei Henrin lopulta Cosmic Comic Cafen tiskin taakse. 2015 hän aloitti myös opiskelut baarimestarin erikoisammatti- tutkinnon parissa oppisopimuskoulutuk- sena.

Henri on ollut alusta saakka mukana Radbarin toiminnassa. ”Olen tykännyt tosi paljon. Vähän niin kuin perustaisi oman baarin perustamatta omaa baaria”, Henri toteaa, kun kysyn, mitä hän on pitänyt työstään täällä. Mietin lisää kysyttävää ja seuralaiseni tajuaa kysyä, millä perusteella oluet valitaan baariin. ”Kaikki, mitä Radbrew’lta saadaan ja mitä mä hullussa päässäni keksinkään”, on Henrin vastaus. Radbarissa on tarjolla toki muutakin, kuin vain käsityöläis- oluita, mutta niiden olisi tarkoitus pysyä selvänä vähemmistönä.

Kun kysyn, mikä on ollut hienoin / haastavin hetki tähän mennessä, Henrin hienoimpiin hetkiin kuuluu se tunne, kun ensimmäinen viikonloppu oli takana. Haastavinta oli saada itse baari kuntoon avajaisiin mennessä. Kysyn myös mahdollisista tulevaisuudenviisioista ja -suunnitelmista. Henri on alustavasti kartoittanut ravintolaan erilaisia mah-

dollisuuksia ostaa juomien rinnalle myös ruokaa. Henri visioi myös open stage -tyylisestä meiningistä. Visioita ja suunnitelmia siis on ja todennäköisesti pääsin raapaisemaan vain pintaa tämän lyhyen haastattelun aikana.

Seuraavana päivänä tapaan sitten itse pääjehut: Matti "Eikka" Laakson ja Patrik Niskasen. Istumme Eikan ja Patrikin kanssa Uushkoimistolla S-Osakunnat ry:n kevätkokouksen jälkeen. He ovat Radbarin perustajajäsenet ja hyvin

nopeasti käy ilmi, että baari pitää molemmat miehet varsin kiireisinä. "Omaa aikaa pitää ottaa", Patrik toteaa siinä kohtaa kun asioiden hektisyys nousee keskustelunaiheeksi. Tekemistä riittää ja päivät saattavat venyä

pitkiksi, Eikka huomauttaa, että edessä on vielä paljon tehtävää. Idea Radbarin perustamiseen lähti Radbrew'n puolesta siitä, että piti päästä esittelemään suurempaa valikoimaa kerralla isommalle yleisölle. Radbrew-panimon historian aikana on valmistettu noin 30:tä eri tuotetta, joista varastosaatavuus pyörii 15:ssä. Kuulostaa hyvältä, kun ottaa huomioon, että Radbrew perustettiin kesäkuussa 2014 ja ensimmäinen tuote saatiin ulos 4.12.2014. Ja vain vuotta myöhemmin paikalla on jo oma baari.

Patrik toteaa, että tämä on melko poikkeuksellista, koska Suomesta löytyy monia selkeästi suurempiakin panimoita, joilla ei omaa anniskelutilaa ole.

No miten se toiminta on sitten lähtenyt käyntiin? "Hyvin", kuuluu Eikan vastaus, mutta heti perään lisää, että tiistait ja sunnuntait ovat hieman haastavia vielä ja toivoo KÄKin lukijoilta ehdotuksia noihin iltoihin. Ilokseni Eikka kertoo myös, että suurin osa Radbarissa kävijöistä on henkilöitä,

joita hän ei ole tavannut koskaan aiemmin. On nimittäin hienoa kuulla, että paikan ovat löytäneet muutkin, kuin osakuntalaiset ja kävijöitä riittää.

Kysyn myös Eikalta ja Patrikiltakin, mitkä

ovat olleet heidän hienoimmat ja haastavimmat hetkensä. Patrik toteaa, että haastavinta oli saada baari siihen kuntoon avajaisiin, että sinne kehtasi päästää ihmisiä. "Mikään ei räjähtänyt, mikään ei vuotanut ja vessat vetivät." Patrik lisää ja Eikka on aika pitkälti samoilla linjoilla, mutta mainitsee myös välikohtauksesta mielenkiintoisessa mielentilassa olleen vanhemman rouvashenkilön kanssa pääsiäissunnuntaina. "Mämmillä ei tietävästi ollut osuutta asiaan", Patrik lisää. "Kaikkien

alkuvaikeuksien jälkeen nähtiin baari täynnä ihmisiä. Ihmiset olivat fiiliksisä siitä ja musiikki soi. Se oli kyllä hienoa”, Eikka sanoo ja olen itse samaa mieltä, ainakin beta-testausillan perusteella.

Lopuksi kysyn vielä, miten he näkevät Radbarin viiden vuoden päästä.

Patrik alkaa nauraa ja Eikka vastaa virnuillen: ”Laitetaan tuohon, että pistetään kaikki KÄKin lukijat kirjoittamaan NDA, jotta vastattaisiin tuohon.”

Saana Kallio

Ulkoasiansihteeri

Krambambuli-ilta

Vuoden 2015 loppupuolella kul. tohtori Nurminen lähestyi allekirjoittanutta ehdotuksella, että voisimme järjestää Krambambuli-illan, sillä tohtori Nurminen oli saanut lahjaksi nk. *Feuerzanget*, jotka ovat oleellinen osa Krambambulin (tunnetaan myös nimellä *Feuerzangenbowle*) valmistusta. Joten kulinaarinen tiedekunta järjesti 22.1.2016 tapahtuman, jossa luennoin Krambambulin historiasta, sen eri lajityypeistä ja erilaisista resepteistä sekä valmistusmetodeista. Luonnollisesti illan aikana valmistettiin myös kahta muuten samanlaista Krambambulia, joista toisessa flambeeraus-aineena toimi 80 % Stroh-rommi ja toisessa 54 % tumma rommi. Samalla osallistujat pääsivät näkemään eron mikä syntyy valmistuksessa käytettäessä erivahvuisia alkoholeja.

Illan mitaan juotiinkin useampi mukillinen tätä (saksalaisten) opiskelijoiden perinteikästä juomaa ja laulettiin juoman nimikkolaulua ”Krambambuli”. Illan

aikana kul. tohtori Nurminen ehdottikin allekirjoittaneelle nimitystä Krambambuli-mestari, jonka otin nöyrästi vastaan ja lupasinkin levittää ko. juoman ilosanomaa osakunnilla, järjestää lisää Krambambuli-iltoja ja opettaa juoman valmistuksen saloja eteenpäin. Saman illan aikana tohtori Nurminen ylennettiin Krambambuli-kisälliksi, jonka jälkeen mestari ja kisälli ilmoittivat kahden oppipojan paikan aukeavan. Tähän pestiin olisi haettava vapaamuotoisella hakemuksella ja haastattelulla, jossa oli muutama kirjallinen kysymys. Tiukan seulan läpi pääsivät Heli Ervasti sekä Topi Savolainen, jotka juhlallisesti nimitettiin Krambambuli-oppipojiksi. Onnea heille!

Seuraavaa Krambambuli-iltaa odotellen.

Kristian ”Kraldo” Dorra

Isäntä

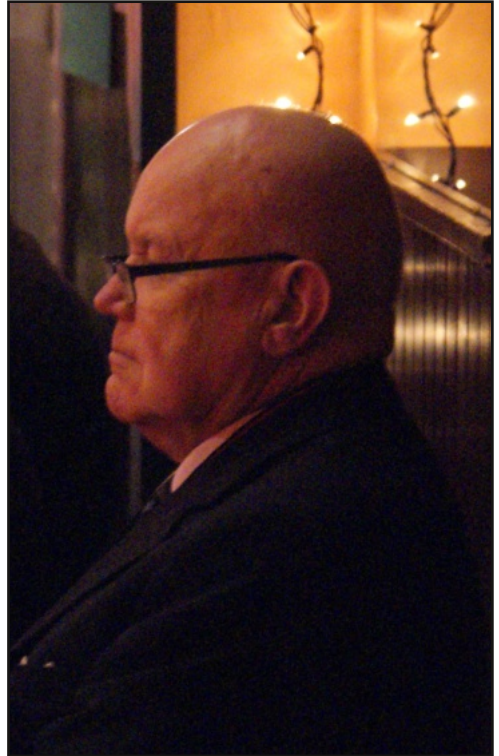
Krambambuli-mestari

Mauno muistelee – 1. osa

Mauno Mielonen on toiminut muun muassa Savo-Karjalaisen kerhon puheenjohtajana, Savo-Karjalaisen osakunnan kuraattorina ja inspektorina, kulinaarisen tiedekunnan dekaanina ja näiden raskaiden harrastusten lisäksi maantieteen professorina. Tapasin hänet ensimmäisen kerran vuonna 2005 isännöidessäni osakunnan 80-vuotisjuhlia. Tuosta tapaamisesta asti hän on toistuvasti korjannut minua käyttämään itsestään termiä ”sinä” tai ”Mauno”, kun olen erehtynyt häntä teitittelemään. Totesin jo tuolloin, että osakunnan historian hyvin tuntevan Maunon kanssa pitäisi päästä jutustelemaan ajan kanssa. Haudutin ideaani todella hartaasti, sillä sain aikaiseksi soittaa Maunolle ja sopia tapaamisen vasta kymmenisen vuotta myöhemmin. Joulukuussa 2015 tapahtuneen jutustelutuokion pohjalta on tarkoitus julkaista useamman artikkelin mittainen sarja nimellä ”Mauno muistelee”. Tässä ensimmäisessä artikkelissa käsitellään Maunon vaiheita ennen osakuntaa.

Ennen haastattelua syötiin rimp-suluita, jotka oli marinoitu Maunon salaisella reseptillä. Tämän jälkeen laitoin nauhurin käyntiin ja päätimme lähteä käsittelemään asioita kronologisesti. Mauno aloitti alakoulun Kurkijoella ennen talvisotaa. Hän muistaa kirkonkellojen soittamisen merkitsevän hälytystä. Hälytyksiä tuli paljon, koska rautatieristeystä Elisen-

vaaraa käytiin jatkuvasti pommittamassa ja koneiden reitti meni Kurkijoen yli. ”Elisenvaaraa pommitettiin joka päivä ja etenkin jouluna.”

Maaliskuun kolmannen päivän yönä tuli puhelinsoitto. Maunon isä oli ”karvari” eli nahkuri ja siksi perheessä oli puhelin. Samassa linjassa oli useampikin puhelin ja jos puhelimeen laitettiin kaksi soittoa niin se yhdistyi naapuriin Harikalle. Joka tapauksessa yöllä tuli puhelinsoitto ja käsky kaikkien naisten ja lasten lähteä. Kun sitten seuraavana aamuna he olivat Parikkalassa, tuli ilmoitus, että on tullut rauha

ja kaikki olisivat halunneet lähteä takaisin. Mutta sehän ei sitten enää käynyt. Kurkijoella evakuintipäällikkönä ollut Simosta kotoisin ollut opettaja Räsänen oli päättänyt, että ”Simo on ihan hyvä paikka”. Tämän päätöksen johdosta kurkijokilaiset lähetettiin sitten kohti pohjoista.

Pieksämäellä junaa vaihtaessa, kun muut naiset vollottivat, niin paikalla ollut pääministerin emintimä (äiti-puoli) totesi: ”En minä ole evakko, minä matkustan poikani luo Helsinkiin.” Simosta perhe siirtyi kesällä Viitasaarelle, jossa koulunkäynti jatkui. Sitten vapunpäivänä kaksi vuotta myöhemmin pääsi palaamaan takaisin Kurkijoelle, kun Karjala oli vallattu takaisin. Siellä alettiin rakentamaan uutta taloa: ”Helmikuussa 1944 uusi talo sitten valmistui. Ja syyskuussa samana vuonna sitten lähdettiin uudestaan.” Tällä toisella lähdöllä oli enemmän aikaa lähteä, annettiin kaksi viikkoa aikaa lähtöön. ”Minulla oli koira nimeltä Tessu ja Tessun kanssa minä kuljin kärryjen perässä. Savonlinnaan asti tultiin jalka-

ja kärrypelillä, ja sieltä tuli sitten junakyyti Pohjanmaalle Ylistaroon.” Kolmihenkinen Mielosten perhe mahtui juuri asumaan pohjalaisen perheen vinttikamarissa. Alakoulu tuli käytyä loppuun ja sitten siirryttiin neli-luokkaiseen keskikouluun.

Pohjanmaalta Mieloset muuttivat Loimaalle ja siellä Mauno kävi lukionsa. Luokanvalvojana oli Maija, omaa sukua Koskenniemi, kuuluisan Veikko Anteron sisko. Lukion alussa kysyttiin nimeä ja edellinen oppilas kertoi olevansa ”Hatakka, Esko”. Tämän jälkeen vuorossa ollut Mauno oli sitten kertonut samaan tyyliin nimekseen ”Mielonen, Mauno”. Maija-opettaja ilmeisesti kuuli tämän muodossa ”mie olen Mauno” ja yritti tiukata tämän jälkeen hänen sukunimeään. ”Mie olen Mauno” on kuulemma pitkään tämän jälkeenkin ollut kyseisessä lukiossa lentävänä lauseena. Tässä on Maunon mukaan varmaan jokin vitsi, jota hän ei

itse oikein ymmärrä.

”Minä tulin sieltä ylioppilaaksi ja kun en tiennyt mitä alkaisin lukemaan, niin menin tietysti armeijaan. Siellä minä vähän jekutin armeijaa.” Kun Mauno kuuli, että olisi koko kesän

mittainen komennus kartoitusta tarjolla, hän marssi komppanian toimistoon ja kertoi: ”Minä oon ajatellu lähteä lukemaan maanmittausinsinööriksi ja kuulin että teillä olisi tällainen tilaisuus vähän harjoitella”. Vapusta elokuuhun hän sitten olikin kartoitushommissa ympäri Suomea. Armeijan jälkeen syksyllä Mauno jätti paperit Helsingin opettajakorkeakouluun. Sieltä tuli kirje. ”Sinut on peruutusten johdosta hyväksytty. Ei sinne kauheesti ollut varmaan menijöitä. En minä sitten sinne mennyt, vaan totesin, että minä Turkuun lähdän.”

Kysyin Maunolta syytä Turkuun lähtöön ja vastauksena oli: ”Ennen kuin mentiin Loimaalle, niin Alastarolla oli eräs ylikonduktööri asumassa kesäisin. Siihen aikaan oli sellainen, että asunnoista oli pakkoluovutettava tiloja käyttöön. Ja tämä Alastarossa kesällä ollut ylikonduktööri oli puhunut, että hänellä olisi huone vuokrattavana Turussa. Muuten meni hyvin, mutta en tiennyt mitä lähtisin lukemaan. Sitten menin sinne kansliaan ja kyselin: kaikki hakuajat oli mennyt umpeen. Mutta matemaattis-luonnontieteelliseen voisi kuulemma mahtua. Kävi ilmi, että pääsin ilman pääsykuulustelua, kun oli sen verran papereissa volyyymia. Siellä tuli sitten taas vastaan seinä, kun oppiaineissa oli täyttä. Ainoa mihin vielä mahtui ja pääsi oli maantiede.” Tämä tapahtui syksyllä 1952.

Niin Mauno jäi maantieteen laitokselle ja 1956 hän sai filosofian kandidaatin paperit. Samana vuonna laitokselle luotiin

toinen assistentin virka ja Mauno oli ainoa valmistunut kuuden hengen vuosikurssistaan. Hänelle se assistentin paikka suoraan meni.

”Tämännäköinen tämä historia oli.” Savo-Karjalaisesta kerhosta hän ei tiennyt tässä vaiheessa oikeastaan mitään. Mutta joulukuussa 1955 tai tammikuussa 1956 Mauno meni sattumalta kerhon tiistaina olleeseen lauluiltaan. ”Minä menin sinne ja tykkäsin että täällähän on mukavaa porukkaa. Hyvä meininki. Vaikkei viinaa ollutkaan.”

Maunoa haastatteli ja kuvat otti
Antti Halonen

Kysy Kraldolta

Tällä palstalla isäntä vastaa kaikenlaisiin kysymyksiin, joita olet keksinyt tai ollut keksimättä kysyä! Kysymyksiä voi lähettää SKO:n hallitukselle jatkossakin. Muista lisätä nimimerkki, jos et halua kysyä omalla nimellä. Kaikille kysymyksille nauretaan. Tai sitten ei.

Jos Kraldolla olis oma yliopisto niin millainen se olisi?

– Ruokaisa ja oluista.

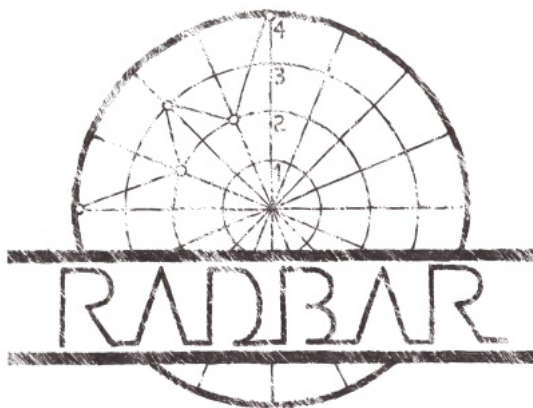
Jos kuu on juustoa, niin mitä maapallo on?

– Jo muinaiset roomalaiset epäilivät kuun olevan juustoa. Tässähän he ovat tunnetusti olleet oikeassa. Näin sitkeä huhu ei voi koskaan olla väärässä. On kuitenkin huomioitava nykytutkimus, jonka mukaan kuu olisikin irronnut aikanaan maapallosta meteorin iskusta. Ottaen huomioon tällaisessa tapahtumassa vapautuva energia ja lämpötila, kuu ei voi olla pehmeä juusto kuten Tilsit tai vaikka kotimaista Ältermannia (nimi muutettu). Sen sijaan on syytä

epäillä, että kuu on halloumia ja jos kuu on lähtöisin maapallosta seisomme itsekin halloumin pinnalla. Tämä käy järkeen, sillä toistuvat metsäpalot, tulivuoren purkaukset, tai vaikka ihan tavallinen auringonpaiste eivät sulata kuuta, eivätkä maapalloa jalkojemme alta.

Mitä sateenkaaren päässä on?

– Sateenkaaren päässä olevista tai olemattomista asioista on aina kovasti keskusteltu vähintään pari vuotta. Ehkä. Mahdollisesti. Joka tapauksessa minulla on selvä näkemys asiaan. Sateenkaaren päässä on... hetkinen tila loppui. Palaamme asiaan ensi numerossa. Kenties.

Radbar on Radbrew'n ja S-osakuntien omistama käsityöläisolutbaari

Uudenmaankatu 13
Avoinna ti-su, 14 - 02
K-20

SKO-tuotteet

Tunnusta tunnusta (ja väriä)! Tässä esimerkkejä muutamista tuotteista joita SKO:n kannatusuoteverkkokaupasta löytyy! Käy tutustumassa osoitteessa <http://sko-kannatus.spreadshirt.fi/>

SKOluttuoppi

0,5l savituoppi SKO:n tunnuksella.
Isäntä suosittelee!

En voi hyvin -t-paita

SKO:n virallinen
sillispaita. Osakunnan
väreissä tottakai. Naisille
ja miehille sopivalla
leikkauksella.

SKO-huppari

Kestosuosikki osakuntalaisten kesken.
Huppari SKO:n väreissä ja isolla logolla.

SKO-esiliina

Ei suojele sinua treffeillä, mutta
roiskuvalta karjalanpaistilta taatusti!

SKOssa sattuu ja tapahtuu!

Runsasta tapahtumatoimintaa kannattaa bongaila viikkomaileista ja SKOn FB-ryhmästä, ”Turun Yliopiston Savo-Karjalainen Osakunta”.

Keväällä on vielä mm. luvassa

Pikku 2 -bileet 4/4, huikea Jaloviina-symposium ja sitsitkin vielä!

Eikä kannata myöskään unohtaa

Jokaviikkoiset päivystykset B-talolla!
Pitkin lukuvuotta pyörivä Kyykkäliiga!

Säännöllisemmin kokoontuvat kerhot

ASSin (Akateeminen SaunaSeura, yhdessä SHO:n ja TPO:n kanssa) toiminta hakee vielä uusia uria Uusiksen poistuttua keskuudestamme. Toivon mukaan uusi vakiopaikka kerholle löytyy jatkossa.

ChTR (Chevaliers de la Table Rouge) on SKOn punaviinikerho ja kokoontuu kerhohuoneessa Yo-talo B:ssä keskiviikkoisin klo 19. Tarkoituksena ei ole mikään ryppyotsainen hienostelu, vaan viineihin tutustuminen leppoisissa merkeissä.

SKOn Tosi Miehet, a.k.a. Miestenkerho kokoontuu aina kuun viimeisenä maanantaina. Kerho tarjoaa jäsenilleen mukavaa seuraa oluttuopin ääressä ja järjestää satunnaisesti erilaisia tapah-tumia.

”Epäsäännöllisemmät” kerhot

Jaloviinakerho maistelee erilaisia nes-temäisiä Jalluja, mutta vaihtoehtoisesti Jallua saa kokouksissa nauttia myös sen kirjallisessa muodossa. Toimintaa on aina grillailuilloista teemasitseihin.

VPK:n eli Väliin Putoajien Kerhon jokaisella tapaamisella on oma tee-mansa. Väliin Putoajaksi pääsee saapu-malla paikalle tapaamiseen ja kertomalla muille, miksi on oman elämänsä Väliin Putoaja.

SKObio on SKOn elokuvakerho, jossa tapahtuu sekä osakuntien videotykin kuumentamista että excuilua elokuva-näytöksiin.

Naistenkerhon vaihteleva toiminta on sisältänyt monenlaista aina teemailloista pidempisiin ompelu- ja elokuvailtamara-toneihin. Naistenkerhon toiminta akti-voitunee taas kevään edetessä.

SKOn runsaiden kerhojen toiminnasta saa tietoa viikkomaileista sekä kerhojen FB-ryhmistä. Lisää kerhoista löytyy myös osakunnan omilta kotisivuilta, <http://sko.utu.fi>